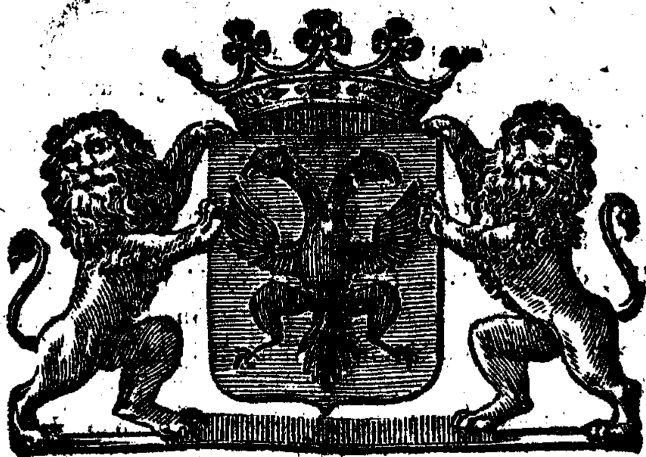
A°. 1841. N°. 67.

ARNHEMSCHE

COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is f 5 in de drie maanden.

DINGSDAG 6 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Versterking van Parijs.

Met eene aanzienlijke meerderheid heeft de Kamers der pairs het Ontwerp van wet ter versterking van Parijs aangenomen. Lang had dit vraagstuk de algemeene aandacht, niet alleen in Frankrijk, maar ook in het overige Europa, gaande gehouden. Buiten 's lands werden er, aanvankelijk vooral, oorlogzuchtige bedoelingen aan geknoopt; binnen 's lands was het eene partijvraag geworden. Aan beide zijden schijnt hier veel overdreven. Waarom toch zou Europa's vrede door de versterking van Parijs worden bedreigd? Vooreerst zullen er vijf jaren verloopen, alvorens dezelve voltooid is; oorlog kan er dus voor 's hands niet mede worden bedoeld. Wijders mogen de versterkingen, eenige dagen, een vijandig leger kunnen ophouden; maar een oorlog tegen Frankrijk is altijd een zeer ernstige oorlog, en geslagen Fransche troepen zullen de Parijsche versterkingen niet handhaven tegen zegevierende legers. Men weet hoe weinig, in de krijgskunst, versterkingen thans worden geacht, en in verdediging zag men zelden den Franschen moed schitteren. Niet teruggedreven op de slagvelden, zal de vijand, tot nabij de hoofdstad doorgedrongen, door hare versterkingen waarlijk niet worden geweerd. In eenen Europischen krijg tegen Frankrijk zullen dus de Parijsche versterkingen weinig beteekenen. Doch desniettemin kunnen zij belangrijk worden geacht. Zij dekken de hoofdstad tegen eenen overval; zij zijn van veel waarde zoo lang de Fransche legers niet zijn geslagen. Uit dat oogpunt kunnen zij als een waarborg van Europischen vrede worden beschouwd; want hoe ernstiger men den oorlog verwacht, hoe schroomvalliger men is om denzelven aan te vangen; en ook tegen Frankrijk zou men overmoedig kunnen zijn. Daarbij is het goed voor de Europische vrijheid, voor de wezenlijke vrijheid in de Europische staten, dat Frankrijk magtig zij. Frankrijk moet een afschrikker blijven voor vorsten die zich al te veel vrijheid mogten willen aanmatigen, en die geen binnenlandschen opstand duchten zouden, indien dezelve nergens op het vaste land steun vinden kon. Achter dien *freien deutschen Rhein* zegt men dat sommige regeringjes zoo veel vrijheid nemen, vertrouwend op Pruissens en Oostenrijks bajonetten: om eenig evenwigt te behouden, moet er dan ook een Fransch vaandel op den achtergrond staan. Frankrijk zij dus sterk in Europa; want de Europische natiën behoeven Frankrijk niet te vreezen; en het is onnoodig dat de Europische *regeringen* alleen, zonder overtuiging van nationalen bijval, Frankrijk niet hebben te ontzien. Frankrijk zij zoo sterk, dat eene coalitie tegen hetzelve, eene nationale coalitie moet zijn. Dit is allerwege de beste waarborg voor eene nationale regering. — Men weet dat wij onder nationale regeringen nog geenszins republieken verstaan.

De versterking van Parijs is wijders een waarborg tegen binnenlandsche oproeren. Zij geeft gelegenheid om een aanzienlijk getal troepen om de hoofdstad te houden; en moet alzoo van ligtzinnige pogingen afschrikken. Oproeren, wier spoedige demping altijd wenschelijk is, moet zij dus verhoeden; eenen algemeenen opstand zou zij evenmin stuiten als een' volkeren-marsch op Parijs.

Tegen overrompeling, tegen euvelmoed schijnen de versterkingen dus dienstig; terwijl zij, om overmoed tegen straf te beveiligen, het niet zouden zijn. De vrienden van ware vrijheid en vrede, zoo wel in Frankrijk als daar buiten, kunnen dus, onzes achtens, de aanneming der versterkingswet niet anders dan met genoegen zien.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Volgens berigten uit Malta van 17 maart, waren de oorlogschepen *Revenge* en *Hazard* naar Candia gezeild waar de *Vanguard* en *Hastings* zich reeds met landingstroepen bevonden. Men verzekert dat de bevolking er niet onder Turksch gezag terugkeeren wil en in massa opstaat. In de bergen moeten 300 Grieksche Candioten post gevat hebben, om de landen uit wier bezit zij door de Turken waren verdreven, weder te hernemen. Zij verwachten eenen aanvoerder uit Athene of Albanië en hebben 4500 ingezetenen op hunne zijde. (*Köln. Zeit.*)

ITALIE.

Napels, 22 *maart*. Op kosten der regering en volgens den uitdrukkelijken wensch Zijner Majesteit, zal van hier naar Caserta, het Napelsche Versailles, een spoorweg aangelegd worden. Een Engelsch handelshuis heeft de uitvoering aangenomen. (*Allg. Zeit*).

DUITSCHLAND.

Leipzig, 27 *maart*. Ons *Tagblatt* deelt heden een regeringsbesluit mede, hetwelk aan de pers en den boekhandel eenige meerdere vrijheid inruimt. Vrijheid van censuur wordt daarbij verleend aan de volgende geschriften: Openbare aankondigingen, waartoe de bevoegde overheid verlof verleend heeft; alle stichtelijke werken en schoolboeken die met goedkeuring of onder toezigt eener binnenlandsche protestantsche of katholieke geestelijke overheid verschijnen; de oorspronkelijke tekst of de Luthersche vertaling der heilige schrift (van eene Katholieke vertaling spreekt het besluit niet); de zoogenaamde Vulgata; de symbolische boeken der protestantsche Kerk; verzamelingen van hier te lande geldige of geldig geweest zijnde wetten; de Grieksche en Romeinsche classici, alsmede de Kerkvaders, en dat wel alles met bijvoeging der daarvoor in eene doode taal geschreven voorredenen, uitleggingen en aanmerkingen, eindelijk de gelegenheidsschriften en ambtelijke bekendmakingen der universiteit, der gymnasiën en seminariën. (*Rh. u. M. Z.*) Dat alles mag men zonder censuur drukken, achter *den freien deutschen Rhein!*

PRUISSEN.

De *Oberdeutsche Zeitung* meldt uit Berlijn: Ook hier hebben onlangs eenige particulieren, waaronder eenige uit de hoogste standen, een genootschap gevormd, hetwelk zich ten doel stelt Jeruzalem en de heilige plaatsen, zoo mogelijk, weder onder christelijk gezag te brengen, of althans te bewerken dat de christelijke groote mogendheden een gemeenschappelijk protectoraat over dit gedeelte van Syrië, het oude Palestina, aanvaarden. Op een uitvoerig vertoog, dienaangaande den koning ingezonden, is echter slechts geantwoord: dat Z. M. de daarin geuite grondstellingen eerde, en voor de mededeeling daarvan bedankte, doch betrekkelijk derzelver uitvoerbaarheid de meening van zijnen vereeuwigden vader deelde, die het doel niet te bereiden achtte. Het genootschap heeft echter alle hoop nog niet opgegeven, maar is voornemens zich aan te sluiten aan de pogingen die deswege in Engeland worden aangewend.

ENGELAND.

Londen, 1 *april*. In den afgeloopen nacht zijn brieven en dagbladen uit de Vereenigde Staten ontvangen, van 8 dagen latere dagteekening dan de vorige. De *Britannia*, welke deze berigten aanbrengt, heeft Boston den 16den en Halifax den 18den maart verlaten. De stoomboot *de President* was bereids den 11den te voren uit New-York vertrokken, en haar lang uitblijven baart thans nog meerdere ongerustheid dan te voren.

De heden ontvangen berigten, aangaande den heer *Macleod*, zijn van geen gewigt. Te New-York liep algemeen het gerucht, dat de heer *Fox*, de Britsche gezant, de in vrijheidstelling van den heer *Macleod* had geëischt, en dit gerucht had niet weinig sensatie onder het publiek verwekt. Hoedanig de ware geest en strekking der mededeeling van den heer *Fox* geweest zijn, dit schijnt niet uitgelekt te zijn en wordt in geen der berigten met eenige juistheid opgegeven. Sommige dagbladen beweren, dat hij gevraagd heeft diens vrijstelling of zijn afscheid binnen twee dagen. Het corps diplomatique werd eerst den 9den aan den nieuwen president voorgesteld, zoodat, hoedanig ook de aard der mededeeling van den heer *Fox* geweest zij, hij het antwoord daarop vermoedelijk niet vroeg genoeg zal ontvangen hebben om het met *de Britannia* mede te zenden.

Inmiddels is het aangenaam den toon van betrekkelijke gematigdheid te ontwaren, waarmede de Amerikaansche dagbladen de kwestie behandelen. De *Boston Advertiser* beweert onder anderen, dat niet een plaatselijk bestuur, maar het centrale gouvernement over het lot van *Macleod* had te beschikken, zoodra de Engelsche regering diens daden voor hare rekening nam. Genoemd dagblad gelooft dan ook dat de teregtstelling van dien Britschen officier niet zal plaats hebben, dat de openbare aanklager van de klagte afzien zal, dat de gevangene zal worden ontslagen of dat het proces op eenige andere wijze zal worden voorkomen.

— Den 9den heeft, gelijk reeds gezegd is, de presentatie van het korps diplomatiek plaats gehad, hetwelk den nieuwen president met deszelfs komst aan het bestuur kwam geluk wenschen. Wij vinden in de Amerikaansche dagbladen de aanspraak van den Engelschen gezant, die uit naam van het korps diplomatiek het woord voerde, en het daarop gegeven antwoord van den president. De heer *Fox*, zeide onder anderen, dat men met blijdschap den president in zijn adres had hooren verklaren hoe verlangend hij was om den vrede tusschen de Vereenigde Staten en de vreemde mogendheden te handhaven; en dat men in des presidents persoonlijk karakter en eigenschappen den besten waarborg vindt, dat zijne pogingen daartoe met den besten uitslag zullen bekroond worden. Het antwoord des presidents, voor zoo verre het op deze zienswijze sloeg, was als volgt: »De in mijn adres uitgedrukte gevoelens zijn die, welke mijn gedrag zullen leiden, zoo lang het bestuur in mijne handen zal wezen. Nog onlangs een van het volk zijnde en regtstreeks uit deszelfs midden komende, kan ik met zekerheid beweren, dat ik, door zoo te handelen, door deszelfs onverdeelde goedkeuring zal ondersteund worden."

— Gisteren avond heeft lord *Melbourne* in het hoogerhuis op eene interpellatie van den hertog *van Wellington* geantwoord dat zijn voornemen is om de Kamer van 6 tot 22 april te prorogeren.

— Men verneemt dat de heer *Gonzales*, buitengewoon Spaansch gezant, onlangs hier aangekomen, reeds weder op het punt staat van naar Madrid terug te keeren. Zoo wij wel onderrigt zijn, heeft deze bekwame diplomaat het doel van zijne belangrijke zending, bestaande in het leggen der grondslagen van een nieuw handelstraktaat met Engeland, volkomen bereikt. Deze gebeurtenis is een gunstig voorteeken voor de buitenlandsche schuldenaars van Spanje.

— *The Sun* deelt berigten mede uit de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, aangebragt door de stoomboot *the Britannia*, die den 15den maart New-York, den 16den Boston en den 17den Halifax heeft verlaten. Niets was nog wegens de zaak van den heer *M'Leod* beslist, maar het algemeene gevoelen was, dat deze Britsche onderdaan, vóór de uitspraak van zijn proces, zoude worden op vrije voeten gesteld.

De toon der Engelsche dagbladen is stellig vredelievend. Men had het gerucht verspreid, dat de heer *Fox*, Engelsch gezant, zijne paspoorten had gevraagd, in het geval, dat men weigeren zoude, den heer *M'Leod* aan de Engelsche gezagvoerders over te leveren. Het meerendeel der dagbladen heeft echter aan deze geruchten geen geloof willen hechten, vermits tot dusverre de Engelschen te veel beleefdheid en matiging betoond hebben, dan dat men zou kunnen aannemen, dat zij zoo terstond tot bedreigingen zouden komen.

Londen, 2 *april*. De *Times* verzekert, dat per stoomboot *Britania* het berigt is aangekomen, dat de heer *Fox* van de Amerikaansche regering eene mededeeling zou hebben ontvangen, in de vriendschappelijkste bewoordingen vervat, en dat de depêches aan onze regering geenen twijfel nopens de dadelijke en minnelijke beslechting van het geschil tusschen de Vereenigde Staten en Engeland, voor zoo verre de zaak van *Mac Leod* betreft, overlaten.

FRANKRIJK.

Parijs, 1 *april*. De *Moniteur* bevat de volgende telegrafische dépêche uit Bayonne van 31 maart:

Madrid, 28 maart.

»De Cortes hebben zich heden geconstitueërd. De heer *Arguelles* is door 118 tegen 6 stemmen tot president benoemd."

— De Kamer der pairs heeft gisteren, met 148 tegen 91 stemmen, het amendement der kommissie op de fortificatie-wet verworpen.

Heden is de kamer, na eenige andere amendementen te hebben verworpen, overgegaan tot de stemming over de wet; van 232 aanwezige leden hebben 147 zich voor en 85 tegen de wet verklaard. De conceptwet is mitsdien aangenomen.

Parijs, 2 *april*. De maarschalk *Soult* houdt zich ijverig met de fortificatiën van Parijs bezig; aanstaanden zondag zal hij raad houden met den generaal *Dodé de la Brunerie*, directeur der fortificatiën. Men gelooft dat de verordening der werken gewijzigd en de wet eerstdaags zal afgekondigd worden.

— De heer *Gonzales*, wiens benoeming tot de Spaansche ambassade te Londen wij gisteren gemeld hebben, is gisteren te Parijs aangekomen. Wij weten stellig, dat de geruchten, door sommige Engelsche dagbladen, en met name door den Londenschen *Courier* medegedeeld, alsof de heer *Gonzales* zoude geslaagd zijn, een handelstraktaat met Engeland tot stand te brengen, van allen grond zijn ontbloot. De zending van den heer *Gonzales* had geene betrekking tot die onderhandeling, en overigens is het wel bekend, dat nimmer de gezindheid in Spanje minder dan thans geneigd was, om zoodanig handelstraktaat te sluiten.

— Men leest in de *Revue des deux Mondes*: »De vermoedens welke wij, eene maand geleden, mededeelden, schijnen zich inderdaad te verwezenlijken. Het schijnt thans stellig dat men op het punt is een *vijfvoudig* traktaat te teekenen, een traktaat waarbij de sluiting der Dardanellen voor de oorlogsschepen van alle mogendheden zonder onderscheid, als een punt van Europisch staatsregt zou worden vastgesteld. Dit zou een *status quo* wezen, bekrachtigd door een traktaat, hetwelk uitdrukkelijk en met de onderteekening zelve van Rusland, het traktaat van Unkiar-Skelessi te niet doen zou. In alle geval zal dit laatstgenoemde traktaat van zelf ophouden, tenzij het vernieuwd wierd. De noodzakelijkheid der nieuwe conventie schijnt dus niet regt bewezen, en het is als had zij geen ander doel dan Frankrijks onderteekening in de diplomatische stukken van Europa te doen wedervinden. — Het is tevens waar dat onze onderteekening nog niet gegeven is. Men wil vooraf althans verkrijgen dat *Mehemed-Ali's* erfregt door de Porte uitdrukkelijk worde erkend. Is dit genoeg om onze onderteekening te geven? Wij blijven er aan twijfelen, indien het waar is dat het traktaat niet dan de bepaling betrekkelijk het sluiten der Dardanellen behelst."

BELGIE.

Brussel, 3 *april*. Al de dagbladen, die gunstig voor het ministerie gestemd zijn, vorderen de ontbinding des Senaats met meerdere hevigheid dan immer. De senaat, zeggen zij, stelt België in 1835 en 1839 voor; na eene ontbinding zal hij België in 1841 voorstellen.

— Gisteren avond was algemeen in omloop de volgende combinatie: Buitenlandsche zaken, de heer *de Meulenaere*; binnenlandsche zaken, de heer *van Praet*; openbare werken, de heer *Nothomb*; financiën, de heer *Dumon-Dumortier*; justitie, de heer *de Bavay*; oorlog, de generaal *Goblet*. Van deze zes ministers zouden in dat geval drie buiten de kamers gekozen zijn.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 2 *april*. Volgens eene dezer dagen uitgekomen *geregtelijke statistiek* der criminele regtbank in Holland, zijn door dit regterlijk collegie, van 1 october 1838 tot ultimo december 1840, afgedaan 318 criminele zaken, namelijk van 1 october 1838 tot ultimo december van dat jaar 26; van primo januari tot ultimo december 1839, 147; en van 1 januari 1840 tot ultimo december 1840, 145 criminele zaken. Daarin zijn gewezen 366 arresten en bevelschriften, terwijl er in betrokken waren 392 personen. Onder die 392 personen waren 323 mannen, 61 vrouwen en 8 kinderen; — zij bestonden uit 349 inboorlingen en 43 vreemdelingen, terwijl er 43 recidivisten onder waren. Uit de opgave wegens den aard der misdrijven blijkt onder anderen, dat onder de behandelde zaken waren 2 wegens muntschennis, 6 wegens valschheid in publieke, authentieke en koophandel-geschriften, 4 wegens valschheid in onderhandsche geschriften, 1 wegens moord, 1 wegens moedwilligen doodslag, 2 wegens kindermoord, 1 wegens feitelijke wederspannigheid, welke den dood van eenen agent der openbare magt binnen 40 dagen heeft ten gevolge gehad; 7 wegens criminele verwonding, 2 wegens mishandeling van wettige ouders, 1 wegens poging tot verkrachting, 1 wegens ontvoering van minderjarigen door bedrog, niet minder dan 268 wegens gekwalificeerden diefstal, 3 wegens bedriegelijke bankbreuk, 1 wegens brandstichting, enz. Er zijn veroordeeld tot den dood 3 personen, tot geeseling en brandmerk met of zonder den strop om den hals 25, tot het zwaaijen met het zwaard over het hoofd 2, tot tepronkstelling en brandmerk 20, tot geeseling 14, tot te pronkstelling 75, tot eerloosverklaring 3, enz.

Wat de *correctionele appellen* aangaat, zijn er in gemeld tijdperk, van 1 october 1831 tot ultimo december 1840, behandeld 168, waarin betrokken waren 221 personen, namelijk 191 mannen, 23 vrouwen en 7 kinderen. Daaronder waren 196 inboorlingen en 25 vreemdelingen, enz. enz.

Deze tabellen behelzen ook eene naauwkeurige opgave van het beroep en den ouderdom der verschillende personen, die voor de regtbank hebben te regt gestaan. Het daarbij gevoegde *algemeen overzigt* luidt aldus:

Criminele arresten en bevelschriften	366.
Correctionele	168.
Te zamen	534.

In de raadkamer der criminele regtbank in Holland zijn van 1o. october 1838 tot ultimo december 1840, behalve de verwijzingen naar de openbare teregtzittingen, nog gewezen 42 arresten, houdende of verwijzing ten correctionele, of verklaring dat er geene termen tot teregtstelling aanwezig waren, terwijl er 27 dispositiën op rekwesten zijn verleend. — Van gemelde arresten, bevelschriften of dispositiën op rekwesten zijn door den Hoogen Raad der Nederlanden gecasseerd 22, waarvan 6 waren gewezen van 1 october tot 31 december 1838.
11 » » » 1 januari » 31 » 1839.
5 » » » 1 » 31 » 1840.

Personen stonden crimineel teregt	392.
» » correctioneel teregt	221.
Te zamen	316.

— Men verneemt, dat Z. M. aan den generaal-majoor *J. Hulst* vergund heeft het dragen van het kruis van de Militaire Willems-Orde met briljanten omzet, hetwelk het gezamenlijke korps officieren van de voormalige 8ste afdeeling infanterie, waarover die hoofd-officier als kolonel het bevel heeft gevoerd, hem als een bewijs van achting en aandenken wenschen aan te bieden.

— Gisteren is in deze residentie overleden jhr. *R. W. J. van Pabst tot Bingerden*, lid van den raad van state.

's Gravenhage, 3 *april*. Ten gevolge van het daartoe te kennen gegeven verlangen van den koning, bij missive van 30 januari jl., door den minister van binnenlandsche zaken aan heeren gedeputeerde staten medegedeeld, hebben bereids eenige gemeentebesturen in de provincie Noord-Holland tot eene vermindering der opcenten, ten behoeve van de gemeenten, op de belasting op het gemaal en den turf besloten.

Z. Exc. de minister van financiën, hiervan onderrigt, heeft de gouverneurs in de verschillende provinciën verzocht, om de noodige orders te stellen, ten einde, wanneer in hunne provincie door eenig stedelijk of gemeentebestuur het verlangen wordt uitgedrukt om de plaatselijke opcenten op het gemaal en den turf te verminderen, door de ontvangers der rijks-accijnsen aan dat verlangen onmiddellijk gevolg worde gegeven, (onder gehoudenheid nogtans, om daarvan aan hunne superieuren kennis te geven).

— Door Z. Exc. den waarnemenden gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië, zijn de volgende dispositiën genomen:

Benoemd: Tot hoofd-onderwijzer bij de gouvernements eerste lagere school te Weltevreden, *J. Olivier Jz.*, thans particulier kostschoolhouder te Batavia; tot adjudant van den gouverneur-generaal, de 1ste luitenant der genie *J. G. A. Gallois*, onlangs uit Nederland aangekomen, met bepaling dat hij bij zijn korps à la suite zal worden gevoerd.

— Op verzoek eervol uit Zr. Ms. militaire dienst ontslagen: de 2de luitenant van het 7de bataljon infanterie, *F. G. R. W. Jansen*.

Mengelwerk.

Wet op de consignatie van effekten aan toonder.

(*Ingezonden.*)

Naauwelijks twee en een half jaar is de Nederlandsche burgerlijke wetgeving ingevoerd, of van alle kanten doen zich moeijelijkheden voor in de uitvoering derzelve.

Aanvankelijk werd eene reeks van taal- en zelfs zinsterende fouten aangewezen, welke, zoo ergens, dan vooral bij wetten behooren vermeden te worden, en waartegen het contreseing der ministers voortaan waarborgen zal opleveren, naar men vertrouwt; immers indien de in der tijd in het *Journal de la Haye* voorkomende en in de *Arnhemsche Courant* bestreden redeneringen daaromtrent niet voortdurend die der regering zijn. Vervolgens is bij de toepassing de ondoelmagtigheid en onuitvoerlijkheid van onderscheidene bepalingen telkens gebleken en zijn de veelvuldige leemten aangetoond. Reeds heeft eene welsprekende stem, die zich steeds doet hooren, waar het er op aankomt om het initiatief tot wezenlijke verbetering te nemen, zich lucht gegeven in eene reeks van artikelen, in het *Weekblad van het Regt* opgenomen, en daarbij de wenschelijkheid eener herziening der kortelings ingevoerde wetboeken beweerd. Inderdaad, het is bedroevend, dat een zoo kostbaar werk als de nationale wetgeving, na zoo vele jaren arbeids, zoo weinig aan de verwachting voldoet. — De civiele partij kan geene acten tot schadevergoeding *in foro poenali* aanleggen. De boedels, waarbij minderjarigen zijn betrokken, blijven ongescheiden, ten gevolge van formaliteiten, die juist in omgekeerden zin (namelijk in het nadeel der minderjarigen) werken, dan waartoe dezelve moeten strekken. Men zou reeds een boekdeel kunnen vullen, zoo men al datgene wilde bijeenzamelen, waarvan het gebrekkige reeds is gebleken. Is het dan nog geen tijd om te verbeteren? Zal men den dood afwachten van al de leden der commissie, die tot de wetgeving hebben medegewerkt? Wil men welligt eenigen hun ongenoegen besparen, hun wel voldragen, en toch nog tegengevallen werk, reeds kort na de geboorte, zelven weder te moeten begraven? Intusschen het wordt tijd, want bij ongestoorden voortgang nemen de onheilen toe.

Wij hadden gehoopt dat de regering de bepaling van art. 391 van het Burgerlijk Wetboek, bij gebreke eener consignatie-kas voor effekten aan toonder, van zelf tot niet zoude brengen; doch bespeuren thans dat er, na $2\frac{1}{2}$ jaar, noodzakelijkheid zoude bestaan, om zoodanige instelling op te rigten.

Alleen in geval dat de omstandigheid, dat de voogd bij de aanvaarding der voogdij vast goed bezittende hypotheek stelt, zamentreft met die, dat zijne pupillen effekten aan toonder bezitten, waaronder in dit geval

niet begrepen zijn certificaten nationale schuld, en niet het verlangen van dien reeds soliden voogd, om die effekten in consignatie te brengen, kan die consignatie te pas komen. Die maatregel geschiedt niet in het belang der minderjarigen, *maar in het belang van voogden, die vast goed bezitten.*

Welke staatsregtelijke grond kan men nu toch wel aanvoeren voor de verpligting van den staat, om de effekten te bewaren van eenige der meerderjarige burgers, tot den staat behoorende, met dat gevolg, dat het geld der belastingschuldigen in sommige gevallen zal moeten gebezigd worden, om aan de uitverkoren voogden vergoedingen te verstrekken voor het verlies van effekten, die zij verkozen hebben door den staat te doen bezwaren? En dan leest men nog in de prosessen-verbaal van beraadslagingen over het aanhangige ontwerp van wet, dat eenige leden van de Tweede Kamer de aansprakelijkheid van den staat nog verder willen uitstrekken, dan die voor gewone bewaarders volgens het burgerlijk wetboek is bepaald! O verwarring van alle begrippen! De *Arnhemsche Courant* heeft wel gelijk gehad toen zij beweerde, dat het staatsregt hier te lande weinig beoefend is of gekend wordt.

Edoch is het dan nu niet meer dan tijd, alvorens de brandkassen ter bewaring van de effecten aan toonder ten laste van de begrooting vallen, alvorens die zotte en ondoelmatige inrigting tot stand komt, art. 391 van het burgerlijk wetboek in te trekken en buiten werking te stellen? Of heeft men den moed niet te erkennen, dat de wettenmakers hebben gedwaald? Zal men voortleven in al het ongerijf, en liever dagelijksche offers brengen, om verderfelijke bepalingen in stand te houden, ten einde de eigenliefde van eenigen niet te kwetsen?

Mogt niemand van de weinige mannen van vooruitgang, die in de Kamer zitten, den moed hebben een voorstel te doen om de eerste hand te leggen aan de verbetering van een zoo slecht opgetrokken gebouw, — dan hopen wij, dat, ofschoon het nu aanhangige ontwerp van wet worde afgestemd en door geen nieuw achtervolgd, waardoor art. 391 van het Burgerlijke Wetboek van zelf zonder uitwerking zou blijven.

†

De ligtingen van rekruten in Rusland.

(*Uit de* Allgemeine Zeitung.)

Er is welligt geene natie, in wier karakter zich zoo vele tegenstrijdigheden en uitersten vertoonen, als in dat der Russen. Schijnbaar eenvoudig en opregt in den omgang, zonder pligtplegingen en omslag in gezelschap, zijn zij echter meer dan iemand op de volledigste vervulling der voorgeschrevene vormen gesteld. Vol van zoete en vleijend vriendelijke woorden jegens hen, die zij lief hebben, zijn zij toch aan vlagen van den opvliegendsten toorn onderworpen. Lijdelijk en toegevend in geloofszaken, zijn zij nog zeer aan het oude geloof gehecht, en oefenen eene ceremonie van vervloeking over alle ketters uit, zoo als die in geene andere kerk voorkomt. Geduldiglijk verduren zij honger en ellende in den nood en behelpen zich zonder klagen met het allernooddruftigste; maar zij zijn daarentegen de grootste beminnaars van pracht, overdaad en overdrevene weelde. »*C'est le pays, où les extrèmes ne se touchent jamais*," zeide mij een geestige Pool omtrent Rusland, en ik geloof dat hij gelijk had, indien hij meende, dat — dewijl hier de tegenovergestelde uitersten nooit ineensmelten — de gulden middenweg nooit betreden wordt. Men geraakt in verlegenheid om al die verschillende eigenschappen, die men zoo vreedzaam in dezelfde personen bij elkander ziet wonen, overeen te brengen. Wij omhelzen geenszins het gevoelen van hen, die zich uit die verlegenheid helpen, door te beweren, dat de Russen in den grond hunner harten traag en vadsig zijn, en slechts uithoofde van hunnen onderworpen, slaafschen zin op bevel van anderen, of uithoofde van hunne winzucht uit eigene beweging, tot onvermoeide bezigheid worden aangespoord; dat zij van nature zinnelijk en weelderig, en slechts uit nood spaarzaam en matig zijn; dat zij uit hunnen aard aan ceremoniën en uiterlijke vormen hechten, en zich slechts uit politiek eenvoudig en toegankelijk voordoen; dat zij in den grond hunner ziel bijgeloovig en fanatiek zijn, en slechts uit eene zekere oppervlakkige goedhartigheid verdraagzaam schijnen; dat zij eigenlijk barbaarsche en inhumane gevoelens in hunne borst verbergen, maar zich, als een verraderlijk hulsel, van de vleijendste vriendelijkheid bedienen. Wij herhalen het, wij stemmen met deze verwijten geenszins in; want veeleer schijnen ons alle goede eigenschappen, de matigheid, milddadigheid, menschlievendheid, eenvoudigheid, tevredenheid, verdraagzaamheid, rustelooze bezigheid even zoo sterk in het Russische karakter te wortelen, als de tegenovergestelde kwade eigenschappen; zij schijnen ons slechts beurtelings, naar het verschil der uitwendige indrukken, zich te openbaren, en de overhand te krijgen. Zonder de oplossing van deze vraag hier verder te willen beproeven, willen wij nog op eene andere, even merkwaardige dubbelzinnigheid in het Russische karakter opmerkzaam maken, die zich in de tegenstrijdigheid van de *krijgszuchtige inrigting der geheele staats-machine, en de vreedzame stemming van het volk*, vertoont.

Rusland is als staat het krijgszuchtigste staatsgebouw in geheel Europa, en echter schijnt het volk het meest vreedzaam gestemde der gansche wereld te zijn. Van al de 350,000 vierkante mijlen lands, die de Russische scepter overschaduwt, is er geene plek die niet door de piek of de bajonet veroverd werd. Oostenrijk is door vrijwillige keuze der volken of door erfenissen groot geworden; zelfs Pruissen heeft nog een groot gedeelte van zijne oppervlakte bij erfenis verkregen. Rusland werd daarentegen nooit vrijwillig door eenigen volksstam tot opperhoofd erkend, en had nooit iets aan een testament of een huwelijk te danken. Veeleer hebben het deszelfs soldaten iederen streek lands met hun zweet en bloed verworven. En toch zockt men bij dit volk te vergeefs naar de oorzaak van dit krijgszuchtig streven, van deze onverzadelijke veroveringszucht. De staat zelf is geheel op militairen voet ingerigt, de stand die hem grondvestte en schiep, is alleen in aanzien, ja wordt alleenlijk geacht. De toga wordt veracht, en slechts hij, die den krijgsmansrok droeg, vermag ook in vredestijd den staat eervol te dienen. Slechts op het slagveld of de parades kunnen de hooge burgerlijke eereposten verdiend worden, wier verschillende graden naar den algemeenen maatstaf, naar de schaal der militaire rangen worden afgemeten. Slechts hij, die het zwaard heeft gedragen, wordt als een waardig burger van den staat geacht; alle pogingen in de studeerkamer of in de raadzaal, met de pen of op den leerstoel zijn vergeefs verspild op de baan naar den Russischen tempel des roems, (1) waarop de schitterende uniform gemakkelijk en snel tot hoogere rangen voert. En toch vindt men in het volk naauwelijks een spoor van liefde voor krijgszuchtige ondernemingen of van aangeborene achting voor militaire eer, noch bij den echt Russischen volksstam, noch bij eenige andere, aan den Russischen scepter onderworpene vreemde stammen.

In Duitschland ziet men zelfs den bleeken kleermaker en den vreedzamen koopman, naald en pen ter zijde leggen, om zich, met het geweer in den arm, naar zijne nationale of communale gardes, zijn landstorm of landweer te begeven; en sedert onheuchelijke tijden bestonden daar instellingen en genootschappen, waarin de burger en boer met de wapenen leerden omgaan. Bij de Russen vindt men daarentegen naauwelijks een spoor van zulke in het volk zelf gewortelde inrigtingen, indien men hier de burgerwachten der Kaukazische volken en den boog en de pijlen der Tunguzen, of »*De zwarte hoofden*" en »*de groene garde*" der Libauer en Rigasche koopmanszonen uitzondert, die geene eigenlijk Russische instellingen zijn. In Frankrijk is de krijgsmansgeest iedereen ingeschapen, en ieder hart voelt zich verrukt bij de verhalen der roemrijke daden van de vaderlandsche legers; iedere arm voelt zich geroepen en in staat om gelijke daden te verrigten. In Rusland niets minder dan dat. Geen boer, geen burger schijnt deel te nemen aan de overwinningen der legers; en toch gaat het werk zijnen eigenen weg verder. Men schijnt daar de begeerte naar roem, de liefde voor de wapenen en de eer volstrekt niet te kennen, en toch plukken de zonen van die onverschillige vaders den eenen lauwer na den anderen. De Rus hoort met schrik de bloedige ontmoetingen van den oorlog vertellen, waarbij de Franschman van lust en deelneming siddert en toch schijnen de overwinningen der Russen grooter, dewijl zich daaraan duurzamer uitkomsten verbinden.

De Persen, de Arabieren, de Turken, de Arnauten, Grieken en andere volken van het Illyrische schiereiland gaan dagelijks met de wapenen om. De koopman draagt wapenen, de handwerksman evenzeer, zelfs dikwijls de herder en de landbouwer. In Italië en Spanje treft men dolken en andere wapenen aan, waarmede midden in den vrede menig bloedig werk verrigt wordt. Bij de bewoners van Rusland, die alle eenen grooten afschuw van het bloedvergieten aan den dag leggen, kan men buiten de knoet geen wapen noemen, dat als een gewoon werktuig in het dagelijksche leven gebruikt wordt. Zelfs de Kosakken, de krijgszuchtigste stam van alle Russen, vallen liever met de zweep (de nagaika) dan met het zwaard aan; in geheel Rusland zijn de herders slechts met knuppels tegen de wolven gewapend, terwijl in Zuid-Duitschland de oppassers der wijngaarden zelfs hunne scherpe hellebaarden en buksen hebben. Het gemeene Russische volk heeft zulk eenen verregaanden afschuw van het bloedvergieten, dat dadelijk alles begint te jammeren, indien, bij kloppartijen, iemand uit den neus bloedt. Ik zag eenen Rus, die in drift door eenen Duitscher geslagen was. Hij weerde zich nog vrij goed, maar zoodra hij bloed aan zijn lijf bemerkte, zonk hij op de knieën, en verzekerde met zwakke stem dat de Duitscher hem had doodgeslagen, en dat hij geen lid zonder pijn bewegen kon. Het geheele daarbijstaande Russische publiek beschuldigde den Duitscher van moord, tot dat eindelijk de arts, die met bittere en gevreesde medicijnen kwam, den geslagene het hazenpad deed kiezen.

De Duitsche jeugd legt zich op allerlei soort van gymnastische oefeningen toe. Schermmeesters zijn er overal; en de muzenzonen hanteren den degen en sabel even vlijtig als de pen. De Engelschen hebben hun boksen; de Spanjaarden de dolkgevechten; de bewoners der Alpen het worstelen, en zelfs de trage Turken het dscherid-werpen. Van dit alles, van gymnastiek, vuistgevechten of worstelspelen geen spoor in Rusland. Alle spelen der Russen zijn van den vreedzaamsten aard. Alles bepaalt zich bij hen bij gezang, dans en muzijk, als bij de herders van Arkadië. Niemand neemt, dan op bevel, uit scherts of tot oefening, een wapen in de hand. Het schijnt alsof bij dit vreedzame volk iedere kiem ter ontwikkeling van den krijgslust met wortel en tak was uitgeroeid. De overige volken van Europa zijn, tegen hen vergeleken, bloeddorstig, gruwzaam, en hardvochtig. Wanneer de Engelschman zelf niet bokst of vecht, dan hitst hij hanen tegen elkander op; de Spanjaard ziet met verrukking de stiergevechten toe, en de Duitscher had ten minste voormaals wolven- en beeren-gevechten. De Russen hebben en hadden nooit eenige soort van dieren-gevechten, die trouwens ook geheel strijdig met hunnen medelijdenden aard zouden zijn. Als de Engelschen de hanen laten vechten, dan kweeken de Russen daarentegen de duiven op, die zij als heilig beschouwen en in hunne liederen bezingen. In de Russische literatuur zijn eene ontelbare menigte liederen, die aan de »*sinoi golubtschiks*", (de blaauwe duifjes) gerigt zijn. De Duitschers zijn hartstogtelijke liefhebbers van hondengevechten, en zoodra een paar van die dieren elkander op straat aanvallen, vormt zich terstond een kring van nieuwsgierige toeschouwers om hen heen. Niet zoo in Rusland, waar men de grimmig verwoeden zoekt te bedaren; maar waar iedereen hartstogtelijk beminnaar van zangvogelen is, die zij bij menigten voeden en opkweeken, ja die zij dikwijls uit eene nog meer edele en belanglooze drijfveer opkoopen om hun de vrijheid terug te geven. Niet zelden ziet men op de vogelmarkten der Russische steden, rijke lieden verschijnen, die geheele partijen vogels opkoopen en ze terstond laten vliegen. (2)

Kortom, de Russen schijnen slechts kooplieden, herders en landbouwers te zijn, en niets minder dan krijgslieden. Even als met de Russen, is het ook, eenige roofzuchtige nomaden uitgezonderd, met de meeste andere volksstammen gelegen, die zij beheerschen en waaruit zij hunne overwinnende legers versterken. Vooral is dit het geval met de Letten, wier nationale liederen bijna slechts door jonge meisjes schijnen vervaardigd te zijn. Evenzoo met de Finsche stammen, die, met uitzondering der Esthen, over het algemeen vreesachtige en vredelievende menschen zijn. En toch bruist er in deze schijnbaar rustige massa's zoo woest een vuur dat reeds sedert twee eeuwen het kanongebulder op de grenzen des rijks niet ophoudt. En toch strijden deze vreedzame lieden in den slag als leeuwen. En toch is in dit land van kooplieden en herders geen stand meer geacht, dan die der soldaten.

Niets toont meer den afkeer van den Russischen gemeenen man tegen den krijgsmansstand, dan de hartverscheurende tooneelen, die bij het ligten der rekruten plaats vinden. »*Soldatui wouberut*" »(zij willen soldaten ligten) is altijd een verschrikkingswoord, dat

(1) Eenige uitzonderingen hierop treft men [illegible] in de diplomatie aan.

(2) Wat zouden die goedhartige lieden in eenige steden van Italië, vooral in Milaan, wel ondervinden, waar dagelijks geheele scharen van vogelen op den openbaren weg, met een gloeijend ijzerdraad de oogen worden uitgestoken, opdat zij — meer zouden zingen.

half Rusland met angst en vrees vervult. Als er zulk eene ligting voor het leger noodig is geworden, verschijnt daarover eene ukase, die in het geheele rijk wordt afgekondigd, ofschoon zij slechts voor de eene helft geldt. Want alle gouvernementen van het rijk zijn in twee groote helften verdeeld, in welke beurtelings de rekruteringen plaats vinden. Somwijlen wordt echter ook eene ligting door het geheele rijk uitgeschreven. Hier en daar worden eenige gouvernementen, die door hongersnood, besmettelijke ziekten of anderzins groote verliezen hebben geleden, vrijgesteld, terwijl men hen van het leveren der rekruten voor eenigen tijd of in het geheel ontslaat. De rekruteringen drukken natuurlijk den boer, die liever te huis blijft, even zeer als den adel, die niet gaarne zijne arbeiders mist. Daarom worden ook meestal in de ukase, waarbij zij worden bevolen, eenige woorden ter regtvaardiging gezegd over de oorzaken die reeds weder eene nieuwe ligting noodzakelijk maken, als b. v. » de Kaukasische oorlog heeft veel soldaten gekost;" of: »de gapingen die de Turksche oorlog en zijne ziekten gemaakt hebben, zijn nog niet weder gevuld," enz. Zonderling is het, dat het aantal der te leveren rekruten niet naar honderden of duizenden, maar naar vijfhonderden bepaald wordt. Gewoonlijk is het van de 500 mannelijke zielen twee; maar somtijds worden er ook drie, vier, tot zes toe, gevorderd. Deze getallen zijn dan altijd een schrik voor de grondbezitters, wien zij » arbeiders" » zielen," dat is, vermogen, ontnemen. Er zijn grondbezitters, die bij eene rekrutering van een ten honderd, op eens 4—500, ja tot 1000 zielen moeten afgeven, en de Demidoffs, Scheremetieffs en andere, hebben geheele regimenten van hunne eigene lieden, onder het Russische leger. Een afgegeven rekruut is voor zijnen meester voor altijd verloren, daar hij als soldaat het eigendom van de kroon wordt, en, na het einde van zijne dienst, met de dikwijls ongewenschte vrijheid begiftigd wordt; het is dus natuurlijk, dat de groote rekruten-ligtingen door de grondbezitters met leede oogen worden aangezien.

Is de ukase, die het aantal der te leveren soldaten en den dag der ligting bepaalt, verschenen, dan komen hoofd-officieren in de gouvernements-steden. De grondbezitters, de stadsgemeenten, de gemeenten der joden, de ambachts-gilden, de gemeenten der zigeuners, de priesten-collegiën, kortom, alle gemeenten en standen die rekruten moeten leveren — de adel is daarvan alleen uitgezonderd. (3) — moeten dan de te leveren rekruten aan de bureaux van deze buitengewone militie-kommissarissen afgeven, en altijd nog eenigen boven het bepaalde getal, dewijl er zieken of ongeschikten onder kunnen zijn. (*Vervolg hierna.*)

(3) In de Duitsche provinciën, ook de letterkundigen, predikanten, advokaten, enz.; in de Russische slechts dan, als zij zich door studie of verdienste eenen adelsrang hebben verworven. Zelfs de hoogste priesterlijke waardigheden geven geenen adelsrang.

Correspondentie.

Het *Laatste bezoek van Lucifer in 1841* wordt niet geplaatst. Wij begrijpen er de aardigheid niet van.

Advertentiën.

ARNHEM, den 2den April 1841. — Heden middag ten 4 ure overleed alhier, in den ouderdom van bijna 80 jaren, Vrouwe *ANNA DE GAST*, Weduwe den Heer *ISAAC NIJHOFF*, in leven *plaatsvervangend Lid der Staten van Gelderland, Lid van den Stedelijken Raad* en *Notaris* aldaar.

Men is van meening in het openbaar te verkoopen in het hierna genoemd Logement, ten overstaan van Mr. *W. H. TAAY*, Notaris te *Arnhem*, op Woensdag den 5den Mei 1841, *bij inzet*, en op Woensdag den 19den Mei daaraanvolgende, *bij toeslag*, telkens des voormiddags ten 11 ure:

HET LOGEMENT,

Hôtel Belle-Vue,

TE DIEREN IN GELDERLAND,

bestaande in een onlangs vernieuwd HUIS, waarin *Boven* acht, en *Beneden* zeven KAMERS, ZAAL, KEUKEN en verdere Gemakken; voorts SCHUUR en STALLING voor 20 paarden, en grooten met smaak aangelegden TUIN; — Kadastraal Sectie E. N°. 122 tot en met 125, groot 35 Roeden en 50 Ellen.

Dit perceel, gelegen aan het einde der Dorpsstraat, onmiddellijk aan den Straatweg, naar de zijde van de Dierensche allée, in eene Watervrije, Schoone en Boschrijke Streek, kan met zeer geringe kosten tot een aangenaam en vrolijk BUITENVERBLIJF worden aangelegd, en is door deszelfs ligging aan het Rustpunt tusschen *Arnhem* en *Zutphen*, waar dagelijks de diligences en andere rijtuigen aanhouden, en door de nabijheid van *Doesborgh* en andere zeer bevolkte of bezochte Gemeenten, bijzonder geschikt tot het HOUDEN VAN LOGEMENT en UITSPANNING, het ontvangen van LOGEERGASTEN en het geven van PARTIJEN; welke affaire reeds daarin wordt uitgeoefend en met gegronde verwachting op eenen voordeeligen uitslag kan worden voortgezet. — In eigen gebruik te aanvaarden 1°. Julij aanstaande.

Nadere inlichtingen over dit perceel — zijnde inmiddels UIT DE HAND TE KOOP, — zijn te bevragen ten Kantore van Mr. *E. SCHEIDIUS*, Advokaat te *Arnhem*, en van den bovengenoemden Notaris. — *Brieven franco.*

De Notaris Mr. *M. J. VAN LÖBEN SELS*, residerende te *Zutphen*, zal, op Zaturdag den 10den April eerstkomende, *bij inzet*, en 14 dagen daarna, zijnde den 24sten dierzelfder maand, *bij finalen toeslag*, ten huize van *L. SWARTJES*, binnen *Zutphen*, telkens des voormiddags ten elf ure, in het openbaar veilen:

1°. Een HUIS, staande binnen *Zutphen* in de Sprongstraat; gemerkt V 51.

2°. *Drie* stukken LAND, gelegen in *Voorstonden*, onder *Brummen*, genaamd het *Hooge* of *Zandige Land*, den *Nieuwenkamp* en den *Bukkemakker*.

Nadere informatiën ten Kantore van voornoemden Notaris.

Men is voornemens ten overstaan van den te *Zutphen* residerenden Notaris Mr. *D. EVEKINK*, in het *Nederlandsche Koffijhuis*, op de Markt aldaar, op Woensdag den 21sten April 1841, *bij inzet*, en 14 dagen daarna, zijnde op Woensdag den 5den Mei volgende, *bij toeslag*, telkens des voormiddags ten 10 ure, in het openbaar, zoo in perceelen als massa, te veilen:

Den zeer aanzienlijken BOUWKAMP, den *Papenweert* genaamd, gelegen in de Buurtschap *Kerten-Oever*, onder de Gemeente *Brummen*, bestaande hoofdzakelijk in *best* BOUWLAND en een gedeelte WEIDE- en HOOILAND; alles bij en aan elkander gelegen, Kadastraal voorkomende onder Sectie F n°. 111 tot en met no. 126, ter grootte van 22 Bunders, 45 Roeden en 70 Ellen; waarvan de aanwijzing zal geschieden door den Bouwman op het Erve *Hoog-Helbergen*, in *Oeken*, onder *Brummen*.

Voorts om, ten dage, ure en plaatse, voor den finalen verkoop van voorschreven Bouwkamp bestemd, tevens alsmede in perceelen en massa's te doen inzetten en onmiddellijk daarna finaal te verkoopen:

Eene afzonderlijke BANK met *vijf ruime* ZITPLAATSEN, in de *Sint Walburgs-* of *Groote Kerk* te *Zutphen*, gemerkt Lett. M. M. 2 n°. 1 tot 5.

En *twee* ZITPLAATSEN, in de *Broederen-Kerk* aldaar, Bank M. n°. 18 en 19.

Nadere informatiën, hetzij in persoon of met gefrankeerde brieven, zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris Mr. *D. EVEKINK* voornoemd.

† † † Ten overstaan van den Notaris *MEIJLINK*, residerende te *Kampen*, zal, op Maandag den 19den April 1841, ten huize van *GERRIT SCHOUTEN*, in het *Stads-Collegie* aldaar, publiek worden ingezet, en, veertien dagen daarna, zijnde den 3den Mei, beide des avonds ten 7 ure, finaal worden verkocht:

Eene zeer ter neringe staande STEEN- en KALKBRANDERIJ, bestaande in twee STEEN-OVENS en eenen KALKOVEN, LESCHHUIS, MEESTERKNECHTS- en ARBEIDERS-WONINGEN, HAAGHUIZEN, TURFSCHUREN en daarbij behoorende LANDERIJEN; alles gelegen aan de rivier den *IJssel*, even buiten de Stad *Kampen*.

Nadere informatiën ten kantore van voornoemden Notaris, alwaar de voorwaarden van nu af aan ter lezing liggen.

PUBLIEKE AANBESTEDING, op den 21sten April 1841, van een te BOUWEN HUIS, te *Ophemert*, bij *Tiel*, met BIJLEVERING van schier alle MATERIALEN.

Bestek en Voorwaarden zullen acht dagen te voren ter lezing liggen bij den Kastelein *H. VERWEIJ*, te *Ophemert*, alwaar de Besteding zal plaats hebben.

Te HUUR tegen 1o. Mei e. k.

voor billijken prijs,

Op het aangenaamste gedeelte van het Dorp *Velp*, aan den Straatweg, een HEERENHUIS en TUIN, bestaande in *zeven* KAMERS, KABINETJE, KEUKEN, KELDER en grooten ZOLDER, voorzien van alle Benoodigdheden.

Nadere informatiën, met *franco*-brieven, onder Litt. D. H. bij den Deurwaarder *G. J. ZEGERS*, te *Arnhem*.

MAGAZIJN VAN MANUFACTUREN.

De Ondergeteekende heeft de eer de Dames te berigten heden ontvangen te hebben een uitmuntend assortiment NIEUWE KLEEDEREN, DOEKEN en meerdere nieuwe Artikelen.

Arnhem, 5 April 1841.

J. BENJAMINS.

TE KOOP:

Een span MERRIËN, vier jaren oud, zijnde APPELSCHIMMELS, van middelmatige taille, *van zessen klaar*, bereden en mak. — Adres bij den Kastelein *HOEKSTRA* te *Appingadam*, in de Provincie *Groningen*.

TE KOOP:

Eene BAROUCHETTE voor een en twee Paarden; weinig gebruikt. Adres *H. RADEMAKER*, in de Molenstraat te *Nijmegen*.

Op den 8sten April 1841, zullen, op de VEILING VAN RIJTUIGEN etc. in *de Kroon*, te *Dieren*, mede ten verkoop worden aangeboden, eene DROSCHKY, eene REIS-CALECHE en een driejarig SCHIMMEL-RUIN-PAARD.

*** Bij *J. DE LANGE*, Boekhandelaar, Boek- en Steendrukker te *Deventer*, is heden van de pers gekomen en alom verzonden:

TWIJGEN, *uit een ouden stam opgeschoten*, door Dr. *E. HALBERTSMA*, met aanteekeningen van Dr. *J. H. HALBERTSMA*. Uit het Friesch vertaald door J. J. A. GOUVERNEUR. In cartonnen bandje . . . . *f* 0,90.

IETS *over het tegenwoordig Onderwijs in Nederland* . . . . 0,15.

Verder wordt bij denzelven met goed succes gedebiteerd:

H. VAN LOGHEM, ONTWIKKELING *van eenige hoofdbeginselen der Nederlandsche Armenwetten* *f* 0,60.

S. VAN DELDEN, Pz. HANDLEIDING *voor Onderwijzers en Onderwijzeressen in scholen voor jonge kinderen.* Tweede druk . . . 0,25.

J. H. HALBERTSMA, LETTERKUNDIGE NAOOGST. Eerste stukje. 3,00.

A. J. HOUCK, DE WARE VERHOUDING *tusschen Hooger-, Middelbaar en Lager Onderwijs* . . . . . . 0,75.

P. O. C. VORSSELMAN DE HEER, GRONDEN DER ZEEVAARTKUNDE, vooral ten gebruike bij de Sterre- en Zeevaartkundige tafels van JACOB SWART . . . . . 5,80.

J. UITTERDIJK, HERLEIDING *van den Schijnbaren Afstand tusschen twee Hemelligchamen tot den Waren* . . . . . . 1,20.

H. J. VAN DER WIJCK, OVER DE NEDERLANDSCHE RIVIEREN *en de middelen tot derzelver verbetering* . . . . 3,00.

*** Bij *A. P. VAN LANGENHUIJSEN*, Boekhandelaar te *'s Gravenhage*, is van de pers gekomen en alom à 10 cents verkrijgbaar:

EEN WOORD *aan mijne katholijke Landgenooten, vooral uit de min gegoede standen in de tegenwoordige* omstandigheden, *door J. VAN DER LINDE.*

Waterhoogte te Arnhem:

Den 4 April 2 El 1 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 0 D.
Den 5 April 2 El 1 Palm 5 Duim; gew 5 Duim; gev. 0 D.

Beursberigt.

Effecten-Societeit ten 4½ ure.

Zondag 4 April.

Integralen $51\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$; Handelmaatschappij 167, $166\frac{7}{8}$; Ardoins $20\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$.

De gunstige stemming waarin gisteren onze markt bleef, heeft zich heden goed gehandhaafd en waren Integralen en Aandeelen Handelmaatschappij, bij eenige affaire, tot op nieuw iets verbeterde prijzen gevraagd. Spaansche mede iets williger. De prijzen van Londen van ll. vrijdag waren vroegtijdig bekend.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.